

Přeloženo z angličtiny. Autorem příběhu je Otto Vendel. Jeho strýc byl oním vězněm z příběhu.

Ahoj děti,

my dnes žijeme v zemi, kde můžeme v sobotu chodit v klidu do sborečku. V některých jiných zemích ale takovou volnost nemají. Strýček, o kterém vám budu vyprávět, žil právě v takové zemi. Říkejme mu třeba Alex. Strýček Alex jednou doma našel Bibli, přečetl si ji a rozhodl se, že bude radši poslouchat Pána Boha, a proto on ani jeho rodina v sobotu do práce nechodili. Odměna na sebe nenechala dlouho čekat. Pro strýčka přišli domů vojáci a odsoudili ho na 25 let do vězení, kde musel tvrdě pracovat, aby dostal alespoň jídlo a vodu. Velitel věznice si předsevzal, že všechny vězně přesvědčí, že Pán Bůh neexistuje. Strýček Alex celý týden pilně pracoval. Problém ovšem nastal v sobotu. Strýček nechtěl Pána Boha zklamat, a tak v sobotu do práce zase nešel. Stráže ho proto zavřely za trest do malinkaté místnosti bez okna, tak malé, že si nemohl ani lehnout, ani stoupnout. Tam ho nechali deset dní a pak ho pustili. Ovšem v sobotu se všechno opakovalo. Strýček si už zoufal: „Jak mám vydržet 25 let ve vězení, když ze čtrnácti dnů strávím deset vždycky v téhle strašné cele?“ a prosil vytrvale Pána Boha o pomoc.

Po roce šel kolem mrňavé cely, ve které byl strýček právě zavřený, velitel věznice. Zeptal se svých strážných: „Kdo je ten člověk?“ „Je to líný, tvrdohlavý chlap! Nechce se mu pracovat a dělá si každý týden v sobotu dovolenou!“ odpověděla stráž. Strýček se rychle hájil: „Pane, to není pravda. Nejsem líný, ani tvrdohlavý. Celý týden pilně pracuji. Ale věřím v Boha a ten mi v Bibli říká, že v sobotu se pracovat nemá. Jsem ochotný pracovat v pátek dvojnásob, abych mohl mít volnou sobotu.“

Velitel věznice se pohrdavě zasmál a řekl: „Tak uvidíme, jestli ti ten tvůj Bůh pomůže. Kus cesty odsud je studna. Dávám ti za úkol nosit vodu pro vězně. Vezmeš si osla a musíš každý den naplnit tady tu nádrž na dvoře vodou. Pokud v pátek stihneš nanosit dost vody, aby to vydrželo i na sobotu, budeš mít sobotu volnou. Pokud to nestihneš, tak...“ nechal výhruzně větu nedokončenou.

Strýček Alex veliteli poděkoval, v duchu se pomodlil a hned se dal do práce. Nevěděl, že mu velitel dal schválně nejlínějšího a nejpomalejšího osla v celém okolí. Jeho původní majitel ho nedokázal donutit ani k tomu, aby nosil slámu z pole. Stráže stály nenápadně bokem a čekaly zábavnou podívanou, jak bude strýček s oslem cloumat, aby vstal. Ale co to? Osel na povel vstal bez zaváhání a vydal se směrem, který mu strýček ukázal. Velitel jen kroutil hlavou. Každý den pak Alex spolu s oslem vozil vodu ze studny do věznice. Každý pátek pracoval dvojnásob a světe div se, vždycky to stihl. V pátek večer byla nádrž plná až po okraj a i když strážní někdy schválně vodou plýtvali a vypouštěli vodu jen tak, vydržela voda až do neděle, kdy strýček nanosil novou. Po deseti letech strýček dostal milost a z vězení ho pustili. Na jeho místo nastoupil jiný vězeň, aby s oslem vozil vodu.

Od neděle do čtvrtka se nedělo nic zvláštního. Ale v pátek se nový vězeň nestačil divit. Osel ráno vyrazil ke studni mnohem rychleji než normálně a div se nepřetrhl, jak kmital s vaky vody tam a zpět. Ale v sobotu, když pro něj nový nosič vody přišel do stájí, osel ležel na slaměné podlaze, žvýkal trávu a ani se nehnul. Marně mu hrozili, nadávali a tahali ho za chomout. S oslem nešlo ani pohnout. Zato v neděli ráno sám ochotně vyskočil a začal zase nosit vodu.

Stráže řekli vězni, který měl nošení vody na starost: „To máte marné, ten osel v sobotu nikdy pracovat nebude. Předchozí člověk, co měl nošení vody na starost, byl adventista. Udělal z toho osla taky adventistu. A adventisti jsou v tomhle velmi, velmi tvrdohlaví.“ Vězňovi nezbylo, než v pátek nanosit dvakrát víc vody, a v sobotu nedělat nic.

A tak milý osel naučil nového vězně nepracovat v sobotu. Já vím, je to trošku úsměvný příběh, osel misionář, ale ujišťuji vás, že pravdivý. Když se tak nad ním zamyslíme: Co říkáme lidem o sobotě svým chováním my? Že sobota je Boží den odpočinku, nebo že v sobotu máme volno a můžeme si trochu pospat a povyrazit? Jak říká Ezechiel 20:20 Těž soboty mé svěťte, i bude to na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš. A já bych byl rád, kdybychom právě tohleto dávali lidem svým jednáním najevo.

